

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Пловдив, 01.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
като разгледа докладваното от Радка Д. Чолакова Въззивно търговско дело
№ 20225001000689 по описа за 2022 година

намери следното:

Производство по чл. 258 и следв. от ГПК, образувано по повод подадена въззивна жалба от Г. И. Г. и Е. М. Г., действащи чрез пълномощника им адвокат П. К., срещу постановеното решение №260107 от 20.04.2022 г. по търг.дело №74/2021 г. на Окръжен съд П. в отхвърлителната му част.

С обжалваното решение е осъден застрахователят ЗАД Б.В.И.Г. да заплати на Г. И. Г. и Е. М. Г. по 120 000 лв. на всеки един от тях, като част от сумата 200 000 лв., които суми представляват обезщетение за неимуществени вреди – претърпени болки и страдания вследствие смъртта на сина им М. Г. Г., настъпила на 17.11.2019 г. в резултат на ПТП от 12.11.2019 г., причинено от К. К. М. в условията на независимо съпричиняване с И. Г. Г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.10.2020 г. до окончателното изплащане на задължението, като са отхвърлени исковете за сумата над 120 000 лв. до претендираните 130 000 лв., предявени като частични от общо 200 000 лв., както и претенцията за законна лихва от датата на деликта - 24.12.2017г. до 03.05.2018 г.

Жалбоподателите Г. са останали недоволни от определения размер на обезщетението за неимуществени вреди на всеки един от тях, като обжалват решението в отхвърлените части за разликата над 120 000 лв. до претендираните 130 000 лв., предявени като частични от общо 200 000 лв.

Считат, че решението в обжалваните му части не е съобразено с принципа за справедливост в чл.52 от ЗЗД и с всички конкретно съществуващи факти и събрани доказателства, като се е достигнало до присъждане на обезщетения в изключително занижени размери. Изложили са подробни съображения, като молят да се отмени частично обжалваното решение и се уважат иските за сумата над 120 000 лв. до 130 000 лв., като частични от 200 000 лв., т.е. с по още 10 000 лв. за всеки един ищец, ведно със законната лихва, начиная от 20.10.2020 г. до окончателното изплащане. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение по чл.38,ал.2 от ЗАдв.

Ответникът ЗАД Б.В.И.Г., чрез юрисконсулт А. П. е подал отговор, в който счита въззивната жалба да неоснователна и моли да се остави без уважение. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Третото лице помагач на страната на ответника ДП Н.К.Ж.И. не е представила отговор, както и не е изразила становище по въззивната жалба.

Съдът, след като се запозна с акта предмет на обжалване, наведените оплаквания, както и след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Първоинстанционното решение е връчено на ищите на 11.05.2022 г., въззивната жалба срещу него е подадена чрез пощата на 25.05.2022 г., което е в предвидения от закона двуседмичен срок за обжалване от връчването на решението. Ето защо е депозирана в срок от надлежни страни срещу подлежащ на въззивно обжалване валиден съдебен акт.

Видно от данните по делото, подадена е искова молба от ищите Г. срещу ответното застрахователно дружество, с която са предявени субективно съединени иски за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди – болки и страдания вследствие смъртта на сина им М. Г.ев Г..

Твърдят, че смъртта е настъпила в резултат на ПТП от 12.11.2019г.,

около 6,50 часа на околоръстен път на северна индустриална зона гр.А. в посока запад-изток при движение на лек автомобил О.А. с рег.№** **** **, управляван от И. Г. Г., който в района на ЖП прелез в междугарието К.-А. нарушил правилата за движение и реализирал ПТП с влак №*****.

Посоченият лек автомобил е със задължителна застраховка Гражданска отговорност при ответното дружество.

Ищците твърдят, че по случая е образувано НОХД №547/2020 по описа на Окръжен съд П., което е приключило с присъда, с която подсъдимият И. Г. Г. е признат за виновен за това, че е нарушил чл.51,ал.2,чл.53,ал.1 от ЗДвП и чл.109,т.4 от ППЗДвП и по непредпазливост причинил смъртта на М. Г. Г., както и средна телесна повреда на още едно лице, с което е осъществил състава на престъпление по чл.343,ал.4,вр.ал.3,б.Б,предл.1,вр.ал.1,вр.чл.342,ал.1 НК. Лекият автомобил се е движил с технически несъобразена спрямо конкретната пътна обстановка скорост и не е могъл да спре и да не допусне ПТП, в резултат на което возещият се в автомобила М. получил тежки, несъвместими с живота травми, от които починал на 17.11.2019 г.

Изложили са съображения за болките и страданията, които е изпитал и продължава да изпитва всеки от тях от смъртта на детето им – имали взаимна силна връзка, разчитали на сина си, който щял да става баща, като загубили надеждата и мечтите си, завинаги се променил живота им, здравословното им състояние, мъката им е огромна и не може да бъде компенсирана с нищо. Поради това са предявили частични искове срещу застрахователното дружество, отговорно по задължителната застраховка Гражданска отговорност, сключена за автомобила, управляван от виновния водач, чиито размери са изменени в хода на производството.

Ответникът не оспорва сключения застрахователен договор и валидността му, вината на водача и последиците от ПТП, както и че е предявена пред него щета за репарирание на неимуществени вреди. Счита обаче, че претендираните размери за обезщетение са завишени, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, който е бил без поставен обезопасителен колан, че законната лихва не се дължи от посочения от ищците начален момент.

След разглеждане на исковата молба и възраженията на ответника първоинстанционният съд е приел, че не е налице съпричиняване от страна на

починалия в резултат на ПТП и е уважил частично претенциите за неимуществени вреди – претърпени болки и страдания, като е присъдил по 120 000 лв. за всеки един ищец, ведно със законната лихва.

Предмет на въззивното производство е размерът на присъденото обезщетение над 120 000 лв. до 130 000 лв. за всеки един ищец в съответствие с оплакванията, посочени във въззивната им жалба, като се установява, че определените обезщетения от окръжния съд са заплатени на ищите след постановяване на решението, видно от приложените банкови документи в настоящото производство.

Чл.52 от ЗЗД урежда възмездяването на неимуществените вреди. Обезщетението за тях се определя по справедливост, но винаги с преценка на конкретни обективно съществуващи обстоятелства. При определянето му се отчитат вида на увреждането, интензитета му, влиянието му върху личността на пострадалия, времето за възстановяване, изпитаните болки, вкл. и към настоящия момент, работоспособността на пострадалия, нормативно определените лимити на застрахователните компании, социално икономическите и обществени условия в страната, както и се обсъждат всички конкретни обстоятелства, имащи значение в конкретния случай. Когато от увреждането е последвала смърт, от значение са обстоятелствата, при които е настъпила смъртта, възрастта на починалия и неговата връзка с претендиращите обезщетението, как смъртта се е отразила върху състоянието им, какви промени са настъпили при тях наред с нормативно определените лимити на застрахователните компании и социално икономическите условия на живот.

В обстоятелствената част на исковата молба ищите са описали болките и страданията, които са изпитали и продължават да изпитват в резултат на смъртта на сина им М., какъв човек е бил той, връзката, която са изградили с него.

За установяване на посочените обстоятелства са допуснати свидетелски показания. Разпитани като свидетели на ищите са Г. А. Г. и Г. Т. Т..

От показанията на свидетеля Г., съсед на ищите се установява, че той познавал семейството и никога няма да забрави денят, в който починал техният син М.. Посочва, че благородно завиждал на семейството, тъй като в

него имало прекрасни отношения, нямали спорове и караници, помагали си един на друг. М. живеел заедно с родителите си, като всички работили и живеели в едно домакинство. Около месец преди ПТП М. се оженил и довел жена си в същата къща. След инцидента родителите се променили, бащата се разболял от диабет, майката вдигнала кръвно и оглушала, престанали да се смеят, постоянно ходели на гробищата, даже забравяли да си купят хляб и комшиите им давали. Големият им син живеел в друга къща, гостувал на родителите си, но не бил добре и не можел да им помага.

Свидетелят Г. Т. Т. е роднина на ищците, техен племенник и съсед. Видно от показанията му, пътувал в колата, когато станал инцидентът. Отивали на работа заедно с М. и брат му. В деня, когато починал М., родителите му били съкрушени. Променило се здравословното им състояние, бащата получил диабет, майката високо кръвно. Понастоящем не са преодолели загубата. Посочва, че М. бил трудолюбив, много помагал на родителите си с труд, с абсолютно всичко, в семейството имало много добри отношения.

Съдът намира, че при изграждане на своите изводи във връзка с приложението на чл.52 от ЗЗД следва да има предвид така събраните свидетелски показания, които са непосредствени и непротиворечиви, дават ясна и точна картина на семейството и взаимоотношенията в него преди ПТП и след това как се е обърнал животът на ищците. От показанията на изслушаните свидетели се потвърждават изложените обстоятелства в исковата молба за това какъв е бил синът им М., за взаимните им отношения, за болките и страданията, които са изпитани и които продължават да изпитват ищците от загубата на сина им. Следва да се отчетат младата възраст на покойния, трудовата му ангажираност, съвсем скорошната му женитба месец преди инцидента и обстоятелствата при трагедията, които се установяват от приложената комплексна съдебно автотехническа и медицинска експертиза, както и от постановената присъда. ПТП е възникнало в зоната на ЖП прелез при движение преди изгрев слънце, при ограничена видимост на изкуствена светлина между лекия автомобил, в който е пътувал починалия М., и електромотрисен влак С. Д., за което и в съответствие с приложената присъда е признат за виновен работник по транспорта прелезопазач на ЖП прелез в условията на независимо съпричиняване с водача на лекия автомобил И. Г. Г., брат на починалия. В резултат на ПТП М. е получил

множество травми в областта на главата и гръдния кош. Бил е приет по спешност в УМБАЛ Св.Г.-П., където починал след няколко дни, като причина за смъртта му е тежката черепно мозъчна, с многофрагментно счупване на черепни кости, мозъчни кръвоизливи и контузия на мозъка, които с последвалия мозъчен оток и вторични мозъчни изменения в ствола на мозъка са довели до притискане, разрушаване и парализа на жизнено важните мозъчни центрове. Влияние следва да окажат и конкретните икономически условия, както и съответните нива на застрахователно покритие към релевантния за определяне на обезщетението момент. От значение е и общественото възприемане на справедливостта. Ето защо, преценявайки всички посочени обстоятелства, съдът намира, че справедлив размер на обезщетение за неимуществени вреди в конкретния случай е сумата от по 130 000 лв. за всеки един ищец. Ето защо, следва да бъдат уважени исковите претенции така, както са предявени. Не до този извод е достигнал първоинстанционният съд, поради което неговото решение следва да бъде отменено в обжалваната му отхвърлителна част по над 120 000 лв. до по 130 000 лв., частични претенции от 200 000 лв.

По разноските - с оглед резултата по делото на основание чл.38,ал.2 от ЗАДв. следва да се определи адвокатско възнаграждение за пълномощника на жалбоподателите Г., по 830 лв. плюс 166 лв.ДДС или по 996 лв., общо за двамата жалбоподатели 1932 лв. за въззивното производство.

Присъдени са и разноски за ищите – по 17,69 лв. разноски и по 350 лв. юрисконсултско възнаграждение, които следва да бъдат отменени.

На основание чл.78,ал.6 от ГПК застрахователното дружество следва да заплати ДТ в размер по на 200 лв., или общо 400 лв. в полза на бюджета на съдебната власт.

Ето защо, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановеното решение №260107 от 20.04.2022 г. по търг.дело №74/2021 г. на Окръжен съд П. в отхвърлителната му част, с която

са отхвърлени исковете за сумата над 120 000 лв. до претендираните 130 000 лв., предявени като частични от общо 200 000 лв., като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА ЗАД Б.В.И.Г. да заплати на Г. И. Г. сумата над 120 000 лв. до 130 000 лв. /или още 10 000 лв./, като част от сумата 200 000 лв., които суми представляват обезщетение за неимуществени вреди – претърпени болки и страдания вследствие смъртта на сина му М. Г. Г., настъпила на 17.11.2019 г. в резултат на ПТП от 12.11.2019 г., причинено от К. К. М. в условията на независимо съпричиняване с И. Г. Г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.10.2020 г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА ЗАД Б.В.И.Г. да заплати на Е. М. Г. сумата над 120 000 лв. до 130 000 лв. /или още 10 000 лв./, като част от сумата 200 000 лв., които суми представляват обезщетение за неимуществени вреди – претърпени болки и страдания вследствие смъртта на сина му М. Г. Г., настъпила на 17.11.2019 г. в резултат на ПТП от 12.11.2019 г., причинено от К. К. М. в условията на независимо съпричиняване с И. Г. Г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.10.2020 г. до окончателното изплащане на задължението.

Осъжда ЗАД Б.В.И.Г. да заплати на адвокат П. К. адвокатско възнаграждение на основание чл.38,ал.2 от ЗАдв. в размер на 1932 лв. за въззивното производство.

Осъжда ЗАД Б.В.И.Г. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт ДТ в размер на 400 лв. на основание чл.78,ал.6 от ГПК.

ОТМЕНЯ постановеното решение №260107 от 20.04.2022 г. по търг.дело №74/2021 г. на Окръжен съд П. в частта му за разноските, с които Г. И. Г. и Е. М. Г. са осъдени да заплатят на ЗАД Б.В.И.Г. – по 17,69 лв. разноски и по 350 лв. юрисконсултско възнаграждение, всеки един от тях.

Решението е постановено при участието на ДП Н.К.Ж.И., като трето лице помагач на ЗАД Б.В.И.Г..

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____